

ALEN T. PISEGIR

VEŠTAC

ENCIKLOPEDIJA

KONTINENT

PREMA UNIVERZUMU ANDŽEJA SAPKOVSKOG

Čarobna knjiga

Sadržaj

Historija kontinenta	6	Temerija.....	82
Početak.....	8	Kraljevska kriptu u Vizimi.....	84
Prvi narodi.....	10	Fen Karn.....	86
Dolazak vilenjaka.....	12	Melitelin hram	
Konjunkcija sfera.....	14	u Elanderu.....	88
Dolazak i širenje		Bitka na brdu Soden.....	90
ljudske rase.....	18	Ostrvo Taned.....	92
Prvi sukobi.....	20	Aretuza.....	94
Doba ljudi.....	22	Galebova kula.....	96
Stvaranje veštaca.....	24	Brokilonska šuma.....	98
Čistka.....	26	Duen Kanel.....	100
Kraljevstva		Mahakam.....	102
na kontinentu.....	28	Rudnici patuljaka.....	104
Kedven.....	30	Skelig.....	106
Akademija Ban Ard.....	32	Kaer Trolld.....	108
Šeraved.....	34	Lirija i Rivija.....	110
Kaer Morhen.....	36	Bitka na Jaruzi.....	112
Velika sala.....	38	Nilfgard.....	114
Laboratorija.....	40	Nilfgardski vojni kamp.....	116
Putanja.....	42	Carska akademija.....	118
Kovir i Povis.....	44	Lastavičja kula.....	120
Brodogradilište u Koviru.....	46	Močvare Perepluta.....	122
Eidaris.....	48	Arena u Klaremontu.....	124
Redanja.....	50	Elfland.....	126
Pontar.....	52	Tir na Lija.....	128
Novigrad.....	54	Zajednička jama.....	130
Hram Večnog plamena.....	56	Sablasni jahači.....	132
Blaviken.....	58	Granice kontinenta.....	134
Oksenfurtska akademija.....	60	Potopljeni Is.....	136
Oksenfurtska akademija:		Pustinja Korat.....	138
Unutrašnje dvorište.....	62	Planine Dragon.....	140
Hram Koram Agh Ter.....	64	Modre planine.....	142
Tusen.....	66	Planina	
Zamak Bokler.....	68	Velika vetruška.....	144
Edirn.....	70	Dolina Sansretur.....	146
Kovačnice u Edirnu.....	72	Druge sfere.....	148
Dol Blatana.....	74	Veliko more	
Eintra.....	76	i Severno more.....	150
Zamak u Cintri.....	78		
Dolina Marnadal.....	80		

KEDVEN

VLADAR: Henselt
GLAVNI GRAD: Ard Karaig
VALUTA: dukat

CINTRA

VLADAR: Kalante Fiona Rijanon
GLAVNI GRAD: Cintra
VALUTA: dukat

KOVIR I POVIS

VLADAR: Esterad Tisen
GLAVNI GRAD: Pont Vanis i Lan Ekseter
VALUTA: marka i besant

TEMERIJA

VLADAR: Foltest
GLAVNI GRAD: Vizima
VALUTA: oren

CIDARIS

VLADAR: Etain
GLAVNI GRAD: Cidaris
VALUTA: kruna

BROKILON

VLADAR: Etna Srebrnooka
GLAVNI GRAD: Duen Kanel

REDANJA

VLADAR: Vizimir
GLAVNI GRAD: Tretogor
VALUTA: novigradska kruna

MAHAKAM

VLADAR: Bruver Hog
GLAVNI GRAD: Mahakam
VALUTA: oren

NOVIGRAD

VLADAR: Cirus Engelkind Hemelfart
VALUTA: novigradska kruna

SKELIG

VLADAR: Krah an Krajte
GLAVNI GRAD: Kaer Troid
VALUTA: dukat

TUSEN

VLADAR: Ana Henrijeta
GLAVNI GRAD: Bokler
VALUTA: novigradska kruna

LIRIJA I RIVIJA

VLADAR: Meve od Lirije
GLAVNI GRAD: Lirija (letnja prestonica),
Rivija (zimski prestonica)
VALUTA: dukat

EDIRN

VLADAR: Demavend III
GLAVNI GRAD: Vengerberg
VALUTA: marka

NILFGARD

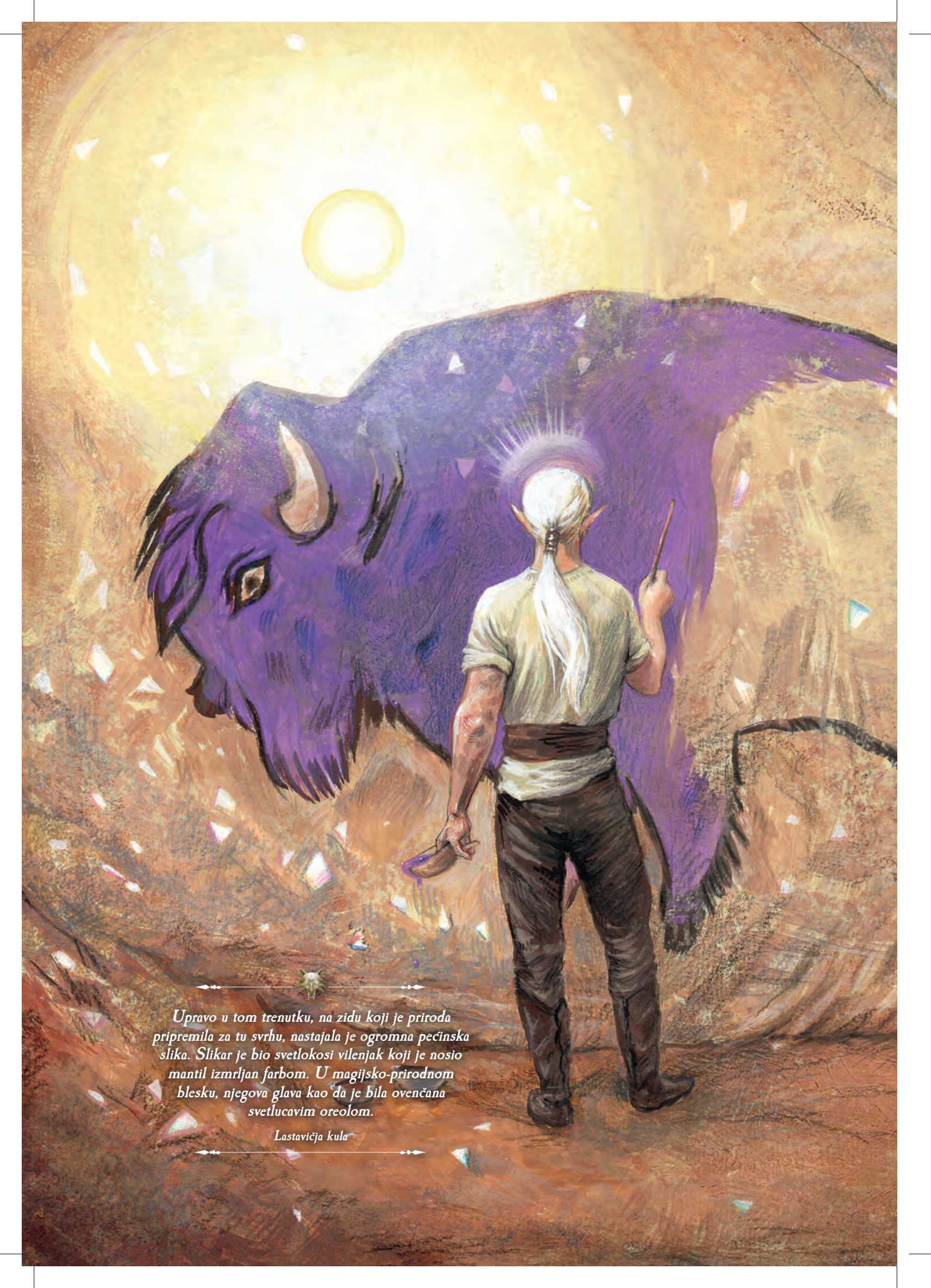
VLADAR: Emhir var Emreis
GLAVNI GRAD: Nilfgard
VALUTA: floren

Selo	Tvrđava	Bregovi	Pustinja
Varoš	Glavni grad	Šuma	Močvara
Grad	Kula	Planina	Ravnica

50 km 100 km 200 km

An artistic illustration of a painter with long white hair and pointed ears, seen from behind, painting a large purple bull on a cave wall. The painter is wearing a light green t-shirt and dark pants, and is holding a paintbrush. The bull is painted in a vibrant purple color with a glowing white halo around its head. The cave wall is textured and brown, with a bright yellow sun or moon in the upper left corner. The scene is illuminated by a warm, golden light.

Upravo u tom trenutku, na zidu koji je priroda pripremila za tu svrhu, nastajala je ogromna pećinska slika. Slikar je bio svetlokosi vilenjak koji je nosio mantil izmrljan farbom. U magijsko-prirodnom blesku, njegova glava kao da je bila ovenčana svetlucavim oreolom.

Lastavičja kula

Istorija kontinenta

Početak...

Šuma nije izgledala kao da zaslužuje strašnu slavu kakvu je imala. Istina, bila je strašno divlja i teško prohodna, ali bila je to uobičajena gustina čestara, u kojem su svaki otvor, svaku sunčanu mrlju propuštenu kroz debele grane i lisnate grančice velikog drveća istog trenutka iskorištavale desetine mladih breza, jova i grabova, kupina, smreka i paprati. Tlo je prekrivalo krckavo blato gnjileži, suvih grančica i trulih debala najstarijeg drveća, onog koje je izgubilo borbu, onog koje je odživelo svoje živote. Gustiš ipak nije ćutao zloslutnom, teškom tišinom, koja bi više odgovarala tom mestu.

Mač sudbine

Kontinent je star. Veoma star. Više miliona godina bilo je potrebno tim teritorijama – koje danas mnogi svojataju, i to pomoću koplja i mača – da se razviju i postanu ovo što su danas. Tragovi davnih vremena, iz perioda kad je svet još bio divlji, primitivan i neukroćen, danas se retko mogu videti. Zatrpani su pod zemljom, tamo gde će ih malo ko tražiti. Ali ipak postoje: otisci i fosili zarobljeni u stenama, poput Kaer Morhena ili zagonetnih kostiju koje polako postaju prah kako vekovi prolaze. Planine, kao izlomljene, koje se uzdižu svuda naokolo ili klanci i ponori, koji zjape na mnogim mestima po kontinentu, svedoci su neverovatno dugog vremena koje je proteklo.

Nijedno sećanje ne dopire do tako udaljenih epoha. Kad se pomisli na prošlost, prvo što svakom iskrnsne pred očima jesu prvobitne prašume. Možda zbog toga što najviše liče na ono što su otkrile prve inteligentne vrste kad su počele da naseljavaju teritorije.

Ljudi su u svojim sećanjima zabeležili koliko su neki krajevi bili divlji kad su oni pristigli i koliko su važnu ulogu odigrale istraživačke ekspedicije. Međutim, bile su tu i pustinje i neplodna područja ili ledene teritorije, daleko na severu, kao i nepregledno more koje se prostiralo na zapadu. Postojale su i razne opasnosti, kao i predatori, ali ništa se ne može uporediti s posledicama Konjunkcije sfera.

Slika u pećini koju je naslikao neki pripadnik naroda zvanog vrani mnogo pre Konjunkcije.

Prvi narodi

– Sigurno da jeste – složi se vilenjak. – Vaši učenjaci odavno skitaju po pećinama i traže tragove pračovaka. A koliko god puta da ih pronađu, neizmerno su fascinirani. Zato što pronalaze i dokaz da na ovoj zemlji, i ujedno na ovom svetu, niste skitnice. Dokaz za to da su vaši preci tu živeli vekovima, te da njihovim naslednicima taj svet pripada. Pa, svaka rasa ima pravo na nekakve korene.

Lastavičja kula

Koja je vrsta prva naselila ove krajeve? Upravo to je jedno od onih pitanja koja rasplamsavaju diskusije među učenjacima, ali nijedan od njih ne može sa sigurnošću da dokaže šta je istina. Istorijski tekstovi ne samo da nisu u saglasju nego su čak i potpuno suprotstavljeni. To posebno dolazi do izražaja kada iznose potpuno oprečne podatke: kontradiktornosti se razotkrivaju i jasno su naglašene. Već godinama se jedna ideja širi među ljudima: oni su bili prvi. Bili su tu mnogo pre svih, čak i mnogo pre Konjunkcije sfera. Neki drugi, po uzoru na Roderika de Novembra, pokušali su da se pokažu kao nepristrasni, za razliku od ostalih, ali ideja o tome da je čovek bio prvi – što bi trebalo da opravda „pravo prvenstva” ljudi na ovim teritorijama – ne prestaje da se širi.

Tu reviziju istorije u pitanje dovode saglasne teorije vilenjaka i patuljaka. Oni tvrde nešto sasvim drugačije, a njihova istorijska istina dokaz je egocentrizma ljudske vrste. Prvi narodi su oni koji se nazivaju Drevnima, a to su gnomi, patuljci, poluvilenjaci, bobolaci i vrani. Oni na kontinentu postoje više hiljada godina, dakle mnogo pre dolaska vilenjaka, Konjunkcije sfera i, posebno, pre dolaska ljudi. Ali živeli su drugačije nego danas: njihove su teritorije bile mnogo prostranije. Razvijali su se u slozi sa, na primer, gnomima i patuljcima, a ta situacija opstala je do dan-danas.

Mnogo pre dolaska vilenjaka, a zatim i ljudi, narodi vrana, bobolaka, gnoma, poluvilenjaka i hobita naučili su da žive zajedno. Bareljef koji su isklesali patuljci.

Dolazak vilenjaka

– Vilenjaci! – obrecnu se Jarpen. – Ako ćemo pravo, oni su ovde isti probisveti kao što ste i vi ljudi, mada su oni došli na svojim belim brodovima dobrih hiljadu godina pre vas. Sada se utrkuju da ti pokažu da su ti prijatelji, sada smo braća, sada keze zube, govore „mi smo saplemenici“, „mi smo Drevni narod“. A nekada, majk... Hm, hm... Nekad su nam njihove strele fijukale iznad glava, kada smo...

Krv vilenjaka

Ako pogledamo celokupnu svetsku istoriju i razvoj najstarijih naroda, vilenjaci, poznati i kao narod Aen Seidhe, stigli su prilično kasno na kontinent. Smestili su se na kopno, nakon iskrcavanja sa svojih sedefnih lađa. Odakle su dolazili? To je dugo bila misterija, a za mnoge je to ostala i do danas. Neki misle da su stigli sa zapada, iz neistraženih zemalja, drugi tvrde da su oni poreklom iz nekog drugog sveta. Ta druga pretpostavka je najverovatnije tačna, jer Aen Seidhe – baš kao i njihovi rođaci Aen Elle – umeli su nekada da upravljaju Haosom i, zahvaljujući toj veštini, mogli su da putuju između svetova.

Vilenjaci su se, dakle, nastanili na kontinentu i tamo su doživeli procvat. Zahvaljujući svojoj neverovatnoj dugovečnosti, sve više su se širili po obalama Velikog mora, a zatim su se otisnuli i dublje u kopno. Njihove veštine i talenti pomogli su im da sagrade brojne palate koje predstavljaju veličanstvene bisere arhitekture, spomenike koji opstaju vekovima. Po svemu sudeći, u njihovom stvaranju i magija je imala udela.

Prisustvo vilenjaka poremetilo je ravnotežu koja je vladala vekovima. Ponosan narod jedinstvenih i istančanih težnji, ponekad arogantan prema vrstama koje smatra inferiornim, ne želi ni sa kim da se meša. Zato nikada nisu stvorili istinske veze sa patuljcima, gnomima ili poluvilenjacima, a još manje sa vranima i bobolacima. Ni u jednom istorijskom tekstu ili svedočenju ne može se pronaći ništa konkretno o nekom ratu. Ipak, dovoljno je ispitati nekog patuljka ili gnoma i shvatićete da su sukobi i te kako izbijali, te da su ponekad bili i izuzetno krvavi.

*Upravljanjem Haosom i magijom, mi,
Aen Seidhe, održali smo mudrost,
ravnotežu i mir na kontinentu.*

*Zapis jednog erudite
uz vilenjačku sliku*

